

Arrest

nr. 136 414 van 16 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BOCKSTAL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoekende partij dient middels onderhavig verzoekschrift een beroep *“tot nietigverklaring en vordering tot schorsing”* in van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en zij zet in haar verzoekschrift uiteen waarom volgens haar de *“vraag tot schorsing”* gerechtvaardigd is en waarom de *“onmiddellijke uitvoering”* haar een *“moeilijk te herstellen nadeel”* zou berokkenen.

1.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als

annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepalingen voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Yezidi origine. U vroeg op op 31/08/2010 samen met uw man T. B. (...) (O.V. 6.678.538), een Russisch staatsburger van Yezidi origine, asiel aan in België. U verklaart dat u geen problemen had in Georgië. U vreest evenwel dat indien uw man in Georgië zou wonen er problemen zouden ontstaan omdat hij een Russisch staatsburger is en er een politiek probleem is tussen Georgië en Rusland. Uw man zou er niet kunnen verblijven, hij zou er als Rus worden beschouwd en zou terug naar Rusland moeten gaan waardoor u geen normaal gezinsleven meer zou hebben in Georgië.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat de vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en het risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit, in casu Georgië. Uit uw verklaringen blijkt (CGVS II p. 6-8; CGVS III p.1-2) dat u geen problemen heeft gekend in Georgië. U vreest evenwel dat indien uw man in Georgië zou wonen er problemen zouden ontstaan omdat hij een Russisch staatsburger is en er een "politisiek probleem" is tussen Georgië en Rusland. Uw man zou er als Rus worden beschouwd en zou terug naar Rusland moeten gaan waardoor u geen normaal gezinsleven meer zou hebben in Georgië.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het CGVS werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De afwijzing van de asielaanvraag van uw man ten overstaan van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, meer bepaald Rusland, volstaat om te besluiten dat hij in de mogelijkheid is om zich onder de bescherming van Rusland te stellen voor uw vrees in hoofde van uw man ten overstaan van Georgië.

Wat uw vrees betreft dat uw man omwille van zijn staatsburgerschap in Georgië zou beschouwd worden als een Rus en daarom zou gevisieerd worden, dient verder te worden opgemerkt dat dit geen weerslag vindt in de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier. Uit deze informatie blijkt dat er in Georgië een vijandige houding heerst maar dat deze enkel gericht is op de Russische machtshebbers en het Russische beleid ten aanzien van Georgië. Kort na het conflict van de maand augustus 2008, voornamelijk in de zones die net aan de bufferzone grenzen die tijdelijk rond Zuid-Ossetië en Abchazië was vastgelegd door het Russische leger, waren er spanningen mogelijk ten aanzien van personen die van etnische origine Russisch waren en die daar woonden. Zo werd er na het conflict van 2008 melding gemaakt van twee gevallen van agressie in Tbilissi tijdens dewelke de slachtoffers werden beledigd omwille van hun Russische etnische oorsprong. Deze gevallen vormden het voorwerp van een onderzoek van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Georgië en de NGO. Op dit moment blijft de relatie tussen Moskou en Tbilissi zeer gespannen. Hierdoor is het gevoel van vijandigheid en zelfs haat goed geworteld in een groot deel van de Georgische bevolking, maar ook hier weer uitsluitend ten aanzien van Poetin en het Kremlin. In geen enkel geval ten aanzien van personen van Russische origine. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals lokale en internationale mensenrechtenorganisaties, hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten, bevestigen unaniem dat er m.b.t. personen met voorgehouden profiel van uw man, i.e. iemand die omwille van zijn staatsburgerschap (of taal) als Rus wordt beschouwd, momenteel geen melding wordt gemaakt als zouden ze problemen ondervinden in Georgië.

Daarenboven wil het Commissariaat-generaal in het licht van de verklaringen van uw man (CGVS II man p. 12) als zouden Yeziden vervolgd worden in Georgië, opmerken dat deze bewering niet te rijmen valt met de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat Yeziden de economische crisis harder voelen dat de personen van Georgische origine, dat ze niet deelnemen aan het sociaal-politieke leven van de Georgische maatschappij, en dat er gevallen van discriminatie bestaan, maar dat actueel de Yezidische gemeenschap in Georgië allerm minst het voorwerp is van een vervolging in de zin van de Conventie van Genève of in de zin van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In dit opzicht moet worden opgemerkt dat u, die eveneens van Yezidische

origine is, geen enkel gewag maakte van problemen in Georgië die u zou hebben gekend met autoriteiten en medeburgers omwille van uw origine.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar aanvraag om erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, B. T., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 155 585. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofde genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 27 mei 2014. Verzoekende partij voegt als bijlage bij haar verzoekschrift dezelfde stukken 1 tot en met 14 toe als deze toegevoegd aan het verzoekschrift van haar echtgenoot.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 136 413 van 16 januari 2015 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan B. T.. Het arrest genomen in hoofde van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de rechtspleging

1.1. Verzoekende partij dient middels onderhavig verzoekschrift een beroep "tot nietigverklaring en vordering tot schorsing" in van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en zij zet in haar verzoekschrift uiteen waarom volgens haar de "vraag tot schorsing" gerechtvaardigd is en waarom de "onmiddellijke uitvoering" haar een "moeilijk te herstellen nadeel" zou berokkenen.

1.2. De Raad wijst erop dat hij op grond van artikel 39/2, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. In toepassing van § 2 van voormeld artikel doet de Raad uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht.

Onderhavige procedure situeert zich onder de rechtsmacht van de Raad bepaald bij artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet en ressorteert niet onder de bepalingen voorzien in artikel 39/2, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Yezidi origine. U bent geboren in Tbilisi, Georgië. Onder het bewind van Gamsachurdia kenden u en uw familie omwille van jullie origine problemen in Georgië. Tijdens de val van de USSR vluchtte u van Georgië naar de Russische Federatie. U werd er geregistreerd als vluchteling. U werd regelmatig door de politie geslagen en afgeperst. In 1996 verwierf u een propiska in Yekaterinaburg. In 2002 bekwam u een Russisch paspoort. In 1998-1999 leerde u uw vrouw K. B. (...) (O.V. 6.678.538) kennen. Zij is een Georgisch staatsburger van Yezidi origine. U werd in Rusland vervolgd omwille van uw origine en omdat u geboren bent in Georgië, waardoor u er werd beschouwd als een Georgiër. In november 2000 werd u aangevallen door vier personen van de politie en hard geslagen. U was er toen erg aan toe en verbleef een tiental dagen op de afdeling intensieve zorgen van een hospitaal. Uw zoon B. (...) werd geboren op 17/08/2000 in Yekaterinaburg. Uw vrouw verbleef tot maart 2001 in Rusland, hierna keerde ze terug naar Georgië. U leefde hierna afwisselend in verschillende steden, waaronder Tambov, Volgograd, Moskou, Rostov en Krasnodar. U werd overal waar u verbleef tijdens paspoortcontroles gestopt en geslagen. U toonde toen uw Russisch paspoort maar ze vroegen naar uw Georgisch paspoort om u te vernederen. U werd naar

de ROVD gebracht waar ze wilden dat u valse bekentenissen zou ondertekenen. Zo werd u eens drie dagen opgesloten en gefolterd. U werd driemaal tijdens een politieaanhouding fysiek mishandeld, eens in Tambov, een keer in Moskou, en nog eens in Krasnodar. Op straat werd u beledigd door de lokale bevolking die jullie "zwarten" noemde. Begin 2004 vervoegde uw vrouw u in Rusland. Ze had een tijdelijk werkvisum. Jullie verbleven toen in Tambov waar u met haar op 17/08/2005 officieel in het huwelijk trad. U probeerde tevergeefs een registratie en een Russisch paspoort voor uw vrouw te bekomen. Begin 2006 keerde uw vrouw terug naar Tbilisi waar jullie zoon D. (...) op 15/04/2006 werd geboren. In 2006 liet u zich omwille van uw problemen officieel uitschrijven in Yekaterinaburg. In 2007 verliet u Tambov en trok u naar Moskou en Volgograd waar u ondergedoken leefde. U liet zich nergens meer officieel registreren omdat u niet gevonden wilde worden. In mei 2008 ging u uw vrouw opzoeken in Georgië. Kort hierna begon het Russisch-Georgisch conflict en op 10/08/2008 vertrok u samen met uw vrouw naar Baku. Na twee maanden keerde u terug naar Rusland. Uw vrouw keerde terug naar Georgië. Op 17 of 18/06/2009 vertrok u vanuit Moskou naar Minsk. Op 20/06/2009 vervoegde uw vrouw u daar. Jullie reisden door naar Polen waar jullie de volgende dag asiel aanvroegen. Jullie kregen er een negatief antwoord. U reisde hierna met uw gezin naar België waar u op 31/08/2010 asiel aanvroeg. De DVZ nam in dit kader een negatieve beslissing daar Polen verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van uw asielaanvraag. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg op 20/04/2011 voor de tweede maal asiel aan in België. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw internationaal paspoort en dit van uw vrouw en twee kinderen, uw intern paspoort, de geboorteaktes van uw kinderen, uw geboorteakte, een Belgisch medisch attest, twee documenten die verband houden met uw werk in Rusland, een tijdelijke Poolse verblijfsvergunning, een beslissing van de Poolse asielinstanties, een artikel uit een Poolse krant, een artikel in een Poolse vluchtelingenkrant en een kopie van een krantenartikel dat handelt over uw achterneef D. (...) die werd opgepakt door de politie en werd gedood.

B. Motivering

Uit uw verklaringen (CGVS I p. 5) blijkt dat u in Rusland werd vervolgd omwille van uw Yezidi origine, en omdat u geboren bent in Georgië en daarom beschouwd werd als een Georgiër. Er moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw tegenstrijdig en onsamenhangend zijn waardoor u er niet in slaagt uw asielrelaas geloofwaardig te maken.

Uit uw verklaringen afgelegd tijdens uw tweede gehoor (CGVS II p. 6, 10, 11) blijkt dat u naar aanleiding van uw problemen tweemaal zelf tevergeefs zou hebben geprobeerd klacht neer te leggen bij het parket: eens in 2001 bij het parket van Yekaterinaburg, en eens in 2007 bij het parket van Tambov. Tijdens uw derde gehoor (CGVS III p. 3, 4, 5, 8) stelde u daarentegen dat u éénmaal met de hulp van een advocaat klacht heeft proberen in te dienen bij het hoofd van de ROVD en dat dit naar aanleiding van een huiszoeking van de politie bij uw zus in 1997 tijdens dewelke uw neefje werd geslagen. U stelde toen verder dat u naar aanleiding van de aanval op u in november 2000 geen klacht heeft proberen in te dienen omdat u toen geen advocaat meer had die dit voor u had kunnen doen. U gaf verder aan dat, omwille van uw origine, er geen bescherming mogelijk was. U durfde ook geen klacht indienen omdat uw advocaat naar aanleiding van uw klacht in 1997 was bedreigd en kort hierna was verdwenen. Deze beweringen staan in schril contrast met uw eerdere verklaringen afgelegd tijdens uw tweede gehoor waaruit blijkt dat u n.a.v. de aanval op u in november 2000 klacht wou indienen bij het parket van Yekaterinaburg maar er toen werd bedreigd en men zei dat u moest weggaan, en u in 2007 opnieuw tevergeefs klacht probeerde in te dienen bij het parket in Tambov tegen een agent van de ROVD die u had gearresteerd en bedreigd. De vaststelling dat u dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt over essentiële elementen van uw relaas, m.n. uw pogingen om bescherming in te roepen, ondermijnt op manifeste wijze reeds de geloofwaardigheid ervan.

Wat de advocaat betreft met wiens hulp u in 1997 klacht indiende verklaarde u aanvankelijk (CGVS III p. 4) dat hij na het indienen van deze klacht verdween en dat u achteraf vernam dat hij dood is. Later stelde u echter (CGVS III p. 10) dat u eigenlijk niet weet of hij dood is maar dat u hem daarna niet meer heeft gezien. Dergelijke volatiele verklaringen over een essentieel element in uw asielrelaas, met name het lot van de advocaat die namens u ooit klacht zou hebben ingediend tegen een politie-inval, ondermijnen verder de aannemelijkheid van dit relaas.

Verder dient er nog op gewezen te worden dat u tijdens uw tweede gehoor (CGVS II p. 4-5) de start van uw problemen in Rusland in 2000 situeerde, terwijl u tijdens uw derde gehoor aangaf dat uw problemen in 1997 zijn begonnen. U gaf immers aan (CGVS III p. 4) dat u de politie-inval in het huis van uw zus waarbij u aanwezig was en naar aanleiding waarvan u achteraf een klacht had ingediend, beschouwde als het begin van uw problemen. Dit voorval zou plaatsgevonden hebben in 1997. (CGVS III p. 5) Een dergelijke inconsistentie in uw opeenvolgende verklaringen betreffende een belangrijk punt van uw asielrelaas, i.e. het begin van de door u verklaarde problemen, ondermijnt verder de aannemelijkheid van uw asielrelaas.

Wat betreft de aanhoudingen door de Russische autoriteiten waarvan u en uw vrouw het slachtoffer zouden zijn geweest, legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u (CGVS III p. 8) dat toen u met uw vrouw in Yekaterinaburg woonde het gebeurde dat u er thuis werd aangehouden terwijl uw vrouw er was, dit terwijl uw vrouw (CGVS vrouw III p. 3) ontkent dat zij ooit getuige is geweest van een dergelijke aanhouding. Voorts verklaarde u (CGVS III p. 7) dat het tweemaal is voorgevallen dat u in Moskou samen met uw vrouw werd opgepakt en vastgehouden, dit terwijl uw vrouw stelde (CGVS vrouw III p. 4-5) dat zij éénmaal in Moskou werd opgesloten en u toen niet was aangehouden. U verklaart ook (CGVS II p. 7) dat u eens door de politie voor drie dagen werd opgesloten en gefolterd opdat u documenten zou ondertekenen waarin u de schuld voor een crimineel feit op u nam. Op de uitdrukkelijke vraag hieromtrent bij de DVZ (zie vragenlijst CGVS pt. 3.1) stelde u echter dat u tijdens uw meerdere aanhoudingen soms gedurende 24 uur werd vastgehouden, zonder meer, hetgeen aldus niet te rijmen valt met uw bewering over een langere detentie voor het CGVS. Deze tegenstrijdigheden raken aan de kern van uw asielrelaas, met name de aanhoudingen waarvan jullie het slachtoffer zouden zijn geweest, waardoor de aannemelijkheid ervan verder ondermijnd wordt. Uit uw verklaringen en deze van uw vrouw (CGVS I p. 12; CGVS II p. 6-7; CGVS vrouw I, p. 6-7; CGVS vrouw III, p.4-5) blijkt verder dat toen uw vrouw naar Rusland kwam het moeilijk was voor haar om er op legale basis te kunnen verblijven en dat de Russische autoriteiten identiteitscontroles aangrepen om jullie te viseren. Het is dan ook opmerkelijk dat jullie opeenvolgende verklaringen omtrent de legaliteit van jullie verblijf in Rusland meerdere tegenstrijdigheden bevatten. Zo verklaarde u aanvankelijk (CGVS I p. 12) dat toen uw vrouw in Rusland beviel van jullie eerste kind zij er illegaal verbleef. Later stelt u echter (CGVS III p. 7) dat zij er toen wel legaal verbleef en verduidelijkt u dat zij er een registratie had omdat ze anders niet zou opgenomen zijn in het hospitaal. Wat uw verblijf in Tambov betreft stelde u aanvankelijk (CGVS I p. 6) dat u er van 2004 tot 2007 in het zwart werkte bij een vriend. Later verklaarde u echter (CGVS III p. 7) dat u er toen legaal werkte en dat dit niet anders kon. Nog wat het verblijf van uw vrouw in Tambov betreft, verklaarde u (CGVS III p. 7-8) dat uw vrouw toen tweemaal terugkeerde naar Georgië om een nieuw visum te verkrijgen, dit terwijl uw vrouw (CGVS vrouw III p. 4) ontkende dat ze toen ooit is teruggekeerd naar Georgië. Bij confrontatie stelt uw vrouw (CGVS vrouw III p. 5) dat ze het niet meer weet, dat u zich misschien vergist, of dat zij misschien is teruggekeerd om haar visum te verlengen, maar dat ze het niet meer weet. Het is weinig aannemelijk dat u zich zo zou vergissen of uw vrouw zich niet meer zou herinneren dat zij al dan niet tijdens haar relatief kort verblijf in Rusland diende terug te reizen naar Georgië om de legaliteit van haar verblijf in Rusland (door middel van een visum) te verlengen. Wat de reden betreft waarom u sinds 2006 geen vaste propiska meer had in Rusland stelde u aanvankelijk (CGVS I p. 3) dat u zich toen in Yekaterinaburg liet uitschrijven omdat u aan uw vervolgers wilde ontkomen en niet gevonden wilde worden. Tijdens uw derde gehoor (CGVS III p. 8-9) verklaarde u echter dat toen u uw vervallen intern paspoort wou omruilen u zich van de paspoortdienst moest uitschrijven, anders kreeg u geen nieuw paspoort. U beaamde dat dit de enige reden was. Niet enkel wordt door deze tegenstrijdigheden uw algemene geloofwaardigheid aangetast, de tegenstrijdigheid aangaande uw uitschrijving raakt tevens aan de kern van uw asielrelaas daar u hierbij in eerste instantie het verband legde met uw vervolging.

Uw advocaat merkte op (CGVS III p. 11) dat sommige feiten lang geleden zijn en het moeilijk is alles precies te herinneren. Dat bepaalde feiten zich meer dan tien jaar geleden afspeelden kan echter bezwaarlijk verschonen dat u en uw vrouw over kernelementen van jullie relaas (zoals bv. de pogingen die u ondernam om bescherming te verkrijgen, de aanhoudingen van u en uw vrouw door de Russische autoriteiten, het al dan niet legaal verblijf van uw vrouw in Rusland) manifest tegenstrijdige verklaringen afleggen. Deze voorgehouden feiten vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid zodat ze in het geheugen zouden gegrift zijn indien ze zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan, te meer omdat ze van determinerende invloed geweest zouden zijn op jullie verdere leven.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw internationaal paspoort en dit van uw vrouw en twee kinderen, uw intern paspoort en de geboorteaktes van u en uw kinderen bevatten enkel persoonsgegevens die niet worden betwist. De twee documenten die verband houden met uw werk in Rusland leveren geen gegevens over uw beweerdde problemen. De tijdelijke Poolse verblijfsvergunning van uw vrouw toont aan dat jullie in Polen verbleven, hetgeen niet wordt betwist. De beslissing van de Poolse asielinstanties betreft uw aanvraag in Polen en de negatieve beslissing die u er van de bevoegde asielinstantie kreeg, hetgeen niet betwist wordt. Het Belgisch medisch attest maakt enkele vaststellingen m.b.t. uw gezondheid met een verwijzing naar een trauma opgelopen in 2000. Deze laatste verwijzing kan echter enkel gebaseerd zijn

op uw verklaringen en kan dus bezwaarlijk als een bron van objectieve informatie worden beschouwd. Uit het medisch attest blijkt verder niet dat uw cognitief geheugen zou zijn aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mede te delen. Derhalve dient te worden opgemerkt dat voormelde tegenstrijdigheden betreffende wezenlijke elementen van het voorgehouden asielrelaas, niet kunnen worden verklaard door desbetreffend attest. Het artikel in een Poolse vluchtelingenkrant handelt over de problemen die u zou hebben gekend in Rusland. Aangezien dit werd geschreven door uw vrouw kan er echter geen objectieve bewijswaarde worden aan toegekend. De brief van "United Refugees for Defending Those Rights" handelt eveneens over uw problemen in Rusland. Aangezien deze brief werd opgesteld op basis van uw verklaringen (CGVS III, p.11-12) kan ook hieraan geen objectieve bewijswaarde worden toegekend. De kopie van het krantenartikel uit de krant 'Meridian Tambovsky' handelt volgens uw verklaringen (CGVS I p. 11; CGVS III p. 5) over uw achterneef D. (...) die werd opgepakt door de politie en werd gedood. Het artikel blijkt te handelen over de problemen die een zekere D. A. (...) en diens gezin hebben gekend met de politie in Tambov. Uit dit artikel kan echter niet afgeleid worden dat deze persoon daadwerkelijk familiaal verbonden is met u en u toont dit ook zelf niet aan. U wordt er bovendien zelf niet in vermeld (CGVS I, p.11), noch blijkt de inhoud op een andere manier te verwijzen naar de problemen die u persoonlijk zou hebben gekend. Gevraagd wat u wilde aantonen met dit artikel, verwees u (CGVS I, p.11) Bovendien louter naar de "etnische zuivering" van de Yezidi in Rusland. Bijgevolg kan dit artikel niet beschouwd worden als een objectief stavingstuk voor de concrete, door u verklaarde problemen. Daarenboven blijkt uit, in tegenstelling tot wat u beweert (CGVS III, p.5), niet dat D. A. (...) overleden zou zijn. Volledigheidshalve dient nog te worden opgemerkt dat er in het kader van de tweede asielaanvraag van uw vrouw K. B. (...) (O.V. 6.678.538) door het CGVS eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. De Raad leidt uit de inhoud van het verzoekschrift af dat verzoekende partij, in wat als een enig middel kan worden beschouwd, de schending aanhaalt van de artikelen 3 en 8 EVRM en van de materiële motiveringsplicht.

3.2.1. De schending van artikel 8 EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661).

Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.4.1. Volgens verzoekende partij oordeelt verwerende partij ten onrechte dat er geen gegronde vrees voor vervolging aanwezig is in haren hoofde bij een terugkeer naar de Russische Federatie. Verzoekende partij wijst erop dat de spanningen tussen Rusland en Georgië opnieuw lijken op te laaien (bijlage 5 bij het verzoekschrift) en zij vreest dan ook dat haar gezin in Georgië zal geïsoleerd worden omwille van het feit dat zij een 'gemengd' gezin heeft en omdat zij het Russisch staatsburgerschap heeft. Bovendien is het thans voor haar niet mogelijk om samen met haar gezin in Rusland een toevlucht te zoeken, aangezien zij ook daar als 'gemengd gezin' geïsoleerd zouden worden. Omwille van de bedreigingen ten aanzien van haar leven en tevens ten aanzien van dat van haar gezin, is het niet meer mogelijk om in Rusland of in Georgië als volwaardig gezin samen te leven, benadrukt verzoekende partij. Verzoekende partij meent dat, indien zij dient terug te keren naar haar land van herkomst om aldaar haar "aanvraag in te dienen", dit een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM. Daarenboven zou een terugkeer naar haar land van herkomst een inbreuk vormen op artikel 8 EVRM, aangezien haar recht op het hebben van een gezinsleven hiermee ernstig zou worden geschonden. Verzoekende partij hamert er vervolgens nog op dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst vreest te worden gedood of het slachtoffer te worden van mensonterende behandelingen en folteringen en dat zij vreest voor een aanval op haar fysieke en morele integriteit en dat van haar gezin. Verzoekende partij licht vervolgens in haar verzoekschrift nog toe dat de relatie tussen Georgië en de Russische Federatie zeer gespannen is op dit moment, waardoor zij in beide landen zal worden geïsoleerd omdat zij een 'gemengd gezin' heeft (en omdat zij Russische 'roots' heeft) en dat een terugkeer naar hun land van herkomst met zich mee zou brengen dat zij opnieuw gescheiden dienen te leven en dat hun recht op gezinsleven hierdoor ernstig zou worden geschonden.

Verder in het verzoekschrift wordt door verzoekende partij nog aangehaald dat het voor haar onmogelijk is om terug te keren naar Rusland of naar Georgië omdat zij er "niets of niemand meer heeft om op terug te vallen" en dat zij er dan ook in een compleet uitzichtloze situatie terecht zal komen ten gevolge van een gebrek aan huisvesting en financiële middelen. Bovendien is het zo dat Yezidi de economische crisis harder voelen dan de Georgische maatschappij, dat zij niet deelnemen aan het sociaal-politieke leven van de Georgische maatschappij en dat er gevallen van discriminatie bestaan. Verzoekende partij besluit dat een terugkeer naar hun land van herkomst niet verantwoord is, nu zij er door een gebrek aan enig sociaal vangnet moeten vrezen voor hun leven of hun fysieke integriteit. Bovendien kunnen zij hun terugreis naar Rusland of Georgië onmogelijk bekostigen "om van daaruit hun aan vraag te kunnen indienen". De kosteloze repatriëringsformule van het IOM kan evenmin soelaas bieden, aangezien deze reiskosten integraal dienen te worden terugbetaald wanneer zij binnen een periode van vijf jaar naar België zou terugkeren.

Betreft, tenslotte, de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden, merkt verzoekende partij op dat zij bij haar aankomst in België steeds hetzelfde verklaarde maar dat sommige feiten lang geleden zijn en het aldus moeilijk is om zich alles precies te herinneren. Voor zover er tegenstrijdigheden werden gevonden tussen haar verklaringen en die van haar echtgenote, merkt verzoekende partij op dat deze "eerder te wijten zijn aan het feit dat dergelijk levensverhaal moeilijk volledig én correct via een tolk kan worden weergegeven". Haar relaas is dan ook "correct", besluit verzoekende partij.

3.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft aangegeven dat zij in Rusland werd vervolgd omwille van haar Yezidi-origine en omdat zij werd geboren in Georgië en daarom beschouwd werd als Georgiër. Verwerende partij heeft echter vastgesteld dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoekende partij beweert te hebben gehad in de Russische Federatie omwille van haar origine/geboorteplaats, aangezien zij tegenstrijdige opeenvolgende verklaringen heeft afgelegd en haar verklaringen op verschillende punten flagrant tegenstrijdig zijn met hetgeen haar echtgenote heeft verklaard op het Commissariaat-generaal. Verzoekende partij stelt dienaangaande in haar verzoekschrift dat sommige feiten dateren van lang geleden en dat het aldus moeilijk is om zich alles precies te herinneren. De Raad wijst erop dat dit excuus reeds door verzoekende partij werd aangereikt en dat verwerende partij dienaangaande heeft

gesteld dat een dergelijke uitleg niet als verschoningsgrond kan worden aanvaard voor het feit dat verzoekende partij en haar echtgenote over kernelementen van hun relaas manifest tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd. Verwerende partij merkt op dat deze feiten een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid zodat er van kan worden uitgegaan dat dergelijke gebeurtenissen in hun geheugen gegrift zijn. Verzoekende partij haalt ter vergoelijking eveneens aan dat de onderlinge tegenstrijdigheden eerder te wijten zijn aan het feit dat een dergelijk levensverhaal moeilijk volledig en correct via de tolk kan worden weergegeven. De Raad is niet overtuigd door deze uitleg, gelet op de flagrante aard van de vastgestelde tegenstrijdigheden, die betrekking hebben op kernelementen van het asielrelaas, en het feit dat de vraagstelling tijdens de gehoren voldoende duidelijk was en verzoekende partij en haar vrouw met bepaalde tegenstrijdigheden uitdrukkelijk werden geconfronteerd. Bovendien dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij zich beperkt tot een vage (veronder)stelling, zonder dat zij concrete elementen aangeeft waarmee zij aannemelijk kan maken dat de tolk bepaalde zaken verkeerd of onvolledig zou hebben vertaald. De Raad stelt vast dat verzoekende partij verder geen enkel argument naar voor brengt waarmee zij afbreuk kan doen aan de vele tegenstrijdigheden en onsamenhangendheden die ertoe leiden dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas. Verzoekende partij kan derhalve niet aannemelijk maken dat zij in de Russische Federatie, ten aanzien van welk haar voorgehouden vrees dient te worden beoordeeld, nu zij de Russische nationaliteit heeft, omwille van haar origine/geboorteplaats een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico loopt om ernstige schade te lijden. Uit het voorgaande volgt dat haar echtgenote dan ook niet uit hoofde van verzoekende partij een dergelijke vrees zou koesteren indien zij zich met haar echtgenoot in de Russische Federatie zou vestigen. De bewering van verzoekende partij dat het thans voor haar niet mogelijk is om samen met haar gezin in Rusland een toevlucht te zoeken, wordt dan ook niet aangetoond.

Verzoekende partij haalt in haar verzoekschrift tevens aan dat zij vreest dat zij en haar gezin in Georgië zullen worden geïsoleerd omwille van het feit dat zij een 'gemengd' gezin zijn en omdat verzoekende partij het Russisch staatsburgerschap heeft. Zij benadrukt dat het omwille van de bedreigingen ten aanzien van haar leven en tevens ten aanzien van dat van haar gezin, niet meer mogelijk is om in Georgië als volwaardig gezin samen te leven. Haar recht op het hebben van een gezinsleven zou hiermee ernstig worden geschonden.

Daargelaten de vaststelling dat de Raad zich in casu niet uitspreekt over een mogelijke schending van artikel 8 EVRM (zie punt 3.2.1.), merkt de Raad op dat een onderzoek van de door verzoekende partij geopperde vrees naar Georgië toe niet aan de orde is daar verzoekende partij niet de Georgische nationaliteit heeft, doch wel de Russische en haar asielaanvraag derhalve in het licht van de Russische Federatie dient te worden beoordeeld. Het door verzoekende partij bijgebrachte artikel, waarin gesteld wordt dat Rusland een hek bouwt op de grens tussen Georgië en Zuid-Ossetië, bevestigt enkel de spanning tussen beide landen, hetgeen niet door verwerende partij wordt ontkent.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangehaald dat een terugkeer naar hun land van herkomst niet verantwoord is, nu zij er door een gebrek aan enig sociaal vangnet moeten vrezen voor hun leven of hun fysieke integriteit en zij bovendien niet eens hun terugreis kunnen bekostigen, wijst de Raad erop dat het louter opwerpen van moeilijkheden van socio-economische aard, die verzoekende partij en haar echtgenote overigens niet eens hebben vermeld tijdens hun gehoren op het Commissariaat-generaal (administratief dossier B. T., stukken 6, 7, 13, 14, 16 en 17), op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, waarnaar verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en evenmin met de criteria inzake de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Verzoekende partij en haar echtgenote tonen niet concreet aan dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst in een socio-economische situatie zullen verzeild raken die kan worden gelijkgesteld met vervolging of het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt uit het administratief dossier en de verklaringen van verzoekende partij dat zij in de Russische Federatie heeft gewerkt en zodoende kon voorzien in haar levensonderhoud. Daar waar verzoekende partij er tenslotte nog op wijst dat Yeziden in de Georgische maatschappij het slachtoffer worden van discriminatie, onder meer op sociaal-politiek vlak, kan de Raad verwijzen naar zijn eerdere opmerking dat de situatie van verzoekende partij dient te worden bekeken naar de Russische Federatie toe waarvan zij de nationaliteit heeft.

3.2.5.1. Verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog de volgende stavingstukken: "Huwelijksakte" (bijlage 1), "Kopie paspoort van verzoekers" (bijlage 2), "Huurovereenkomst" (bijlage 3), "Attest gezinssamenstelling" (bijlage 4), "Uittreksel uit het register der geboorteakten gemeente Asse" (bijlage 6), "Uittreksel uit het strafregister van de heer en mevrouw B.-B." (bijlage 7), "Deelcertificaten opleiding Nederlands Tweede taal van de heer T. B." (bijlage 8), "Deelcertificaten opleiding Nederlands

Tweede taal van mevrouw K. B." (bijlage 9), "Attest schoolbezoek voor B. B." (bijlage 10), "Attest schoolbezoek voor D. B." (bijlage 11), Krantenartikel Poolse vluchtelingenkrant: verklaring K. B." (bijlage 12), "Brief 'United Refugees for Defending Those Rights'" (bijlage 13), "Krantenartikel uit de krant Meridian Tambovsky" (bijlage 14).

3.2.5.2. De Raad stelt vast dat bovenvermelde stukken, voor zover deze nog niet werden neergelegd op het Commissariaat-generaal en besproken in de bestreden beslissing, geen afbreuk vermogen te doen aan voormelde vaststellingen. Het betreft immers hoofdzakelijk – voor wat betreft de nog niet door verwerende partij besproken stukken – informatie over de identiteit, woonplaats en de integratie in België van verzoekende partij en haar gezinsleden, gegevens waaraan niet getwijfeld wordt en/of die geen enkel uitstaans hebben met de door verzoekende partij voorgehouden asielproblematiek.

3.2.6. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

3.2.7. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in de Russische Federatie – meer bepaald in de steden Yekaterinaburg, Tambov, Volgograd, Moskou, Rostov en Krasnodar waar verzoekende partij voor haar vlucht naar Europa afwisselend woonachtig was – een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

3.2.8. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

Tot slot stelt de Raad vast dat verzoekende partij – zelf eveneens een Yezidi – geen persoonlijke asielmotieven aanhaalt ten aanzien van haar land van herkomst daar zij zelf heeft verklaard geen problemen te hebben gehad in Georgië (stuk 14, p. 6.) Verder bevestigt verzoekende partij, betreffende de motivering aangaande het mogelijks gevisieerd worden van haar echtgenoot als Rus binnen de Georgische samenleving, de gespannen situatie tussen beide landen gezien de massale opwerping van grensblokkades, doch weerlegt deze motivering – in de mate dat zij enige relevantie vertoont gezien de beoordeling van een asielaanvraag dient te gebeuren ten overstaan van het land waarvan de aanvrager de nationaliteit heeft – verder niet. Finaal bevestigt verzoekende partij dat Yeziden de economische crisis harder voelen in de Georgische maatschappij, dat zij niet deelnemen aan het sociaal-politiek leven en dat er gevallen van discriminatie bestaan, doch toont ook zij niet concreet aan dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst in een socio-economische situatie zal verzeild raken die kan worden gelijkgesteld met vervolging of het lijden van ernstige schade.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT